

ПРЕС КЛИПИНГ

21. март 2014.

НАСЛОВИ

Одлазак у стечај не мора да значи крај (стр.2)

Све мање потрошача одлази у велике набавке (стр.3)

Мали предузетници - највећи дужници за порезе и доприносе (стр. 4)

Грађани све мање узимају стамбене кредите (стр.5)

Јавни дуг Србије 20,4 милијарде евра или 62,9 одсто БДП-а (стр.6)

Данас плата у кешу, сутра без пензије (стр.6)

Свађа због подзакупа (стр.8)

Шарић „пробао” и „стомаклију” (стр.9)

Кад црквењак остане без пензије (стр.10)

ДУГАЛИЋ: Банке не пљачкају народ (стр.12)

У блокади 46.962 фирме, дуг две милијарде евра (стр.13)

Нема опоравка са корупцијом (стр.14)

Мишчевић: Нови економски приступ ЕУ одговара Србији (стр.15)

Одлазак у стечај не мора да значи крај

Аутор: З. РАДОВИЋ

АГЕНЦИЈУ за лиценцирање стечајних управника не би требало угасити. Она би требало да настави да послује и после усвајања новог закона о стечају, који ће се поново у скупштинској процедури наћи тек након измена и дораде, каже за „Новости“ в. д. директор ове институције Ивана Матић,

- Професија стечајних управника није баш омиљена, али је изузетно важна и зато се морамо потрудити да подигнемо квалитет рада - каже Матићева. - Морамо повећати број супервизора, јер тренутно само њих пет проверава рад 490 управника и примену закона. Потребни су нам стручњаци, финансијски форензичари, који су квалификовани да контролишу и указују на неправилности.

Матићева инсистира на едукацији и сматра да је неопходно да се запослени у АЛСУ и стечајни управници обуче, како би одлуке које доносе биле уједначене. Такође, напомиње да је неопходно изменама закона утврдити правила, како би се према свима поступало по једнаким аршинима.

- Имамо могућност за три врсте санкције - опомену, јавну опомену, новчану казну и одузимање лиценце, али није јасно за које дело се одређује која од њих - објашњава директорка АЛСУ. - Не може се по нечијем нахођењу неко казнити са 100.000, а неко са 800.000 динара. У протекле две године утврђене су неправилности у раду 70 управника, од чега је за 45 утврђена лакша, а за 25 тежа повреда дужности. Одузето је девет лиценци за обављање послова стечајних управника.

Стечај не значи нужно гашење предузећа. Према подацима Агенције за лиценцирање стечајних управника, укупно 33 фирме из ове тешке ситуације прешле су у поступак реорганизације, које су завршене.

- Важно нам је свако предузеће, стечај није увек безизлазна ситуација и много зависи и од способности човека коме је поверен рад на одређеном предмету - тврди Матићева. - У Србији је тренутно у току 2.065 стечајних поступака. Током прошле године покренуто је 159 стечајева, што је много мање него 2012. када је због аутоматских стечајева отворен 981 поступак. Укупно просечно време трајања за 5.076 предмета је две године, три месеца и 13 дана.

Лане је закључено 411 стечајева, а обустављена су 63 поступка.

Све мање потрошача одлази у велике набавке

Аутор: Д. МАРИНКОВИЋ

СВАКИ пети потрошач у Србији одустао је од великих куповина, а чак 80 одсто грађана у такве набавке иде само једном месечно. Месо на трпези чак четвртине купаца права је реткост, а број оних који пазаре искључиво производе на акцијским снижењима, из дана у дан све је већи.

Овакви забрињавајући подаци које не крију трговци, научили су их да пуни рафови и понека повољна цена нису довољни да се напуне - касе. Хронична беспарица тера прометнике да мењају концепт продаје у малопродајним ланцима на свим нивоима. А привлачењу купаца користе искуства колега из окружења и Европе.

- Ако се смањује ефективна тражња, не могу да опстану цене на постојећем нивоу, зато се прибегава разним акцијама и попустима. Евидентно је да се бележи пад личне потрошње, као последица пада куповне моћи становништва, али и неизвесности и појачане нервозе око губитка радног места или смањења зарада - истичу у Институту за тржишна истраживања.

У таким условима продати робу данас право је умеће. Као и у светским маркетима, и код нас је данас најнормалније да уз неки артикал, посебно у велетрговинама, купац добије други производ бесплатно. То је најчешће код куповине средстава за хигијену, разних напитака, намаза, грицкалица. Стално се организују акцијска снижења робе широке потрошње, бројне акције, редовне месечне, викенд, празничне, али и тематске.

- У трговинама „Меркатора“ и „Роде“ смењују се акције, које се међусобно надопуњују, а којима покривамо широк спектар производа од основних животних намирница до најсавременијих производа технике - кажу за „Новости“ у „Меркатору С“.

„Трка“ за купцима је само доказ да више не постоји једнострано тумачење економије и да неко само подигне цене, јер му се тако може, не водећи рачуна о стандарду људи, на крају му се то врати као бумеранг у виду драстичног пада промета.

У неким трговинама поклањали су торбе онима који пазаре за одређен износ, у другим уз купљен један, одређеног дана нуде други производ „гратис“. Уз картон пива у супермаркетима на поклон се добија чаша, а чинија за купљени намаз у породичном паковању. Све чешће потрошачи добијају и „бонове“, када пазаре за одређен износ, рецимо на 5.000 динара добија се бон од 400 динара. Ни то, нажалост, није утицало да се промет подигне.

Мали предузетници - највећи дужници за порезе и доприносе

Аутори: З. Р. - Д. И. К.

АПСУРД пословања у Србији је да у укупном броју оних који не плаћају порезе и доприносе убедљиво највише дугују они који би требало сами себи да их и уплаћују?! То су углавном предузетници - таксисти, занатлије, музичари, уметници, који су се samozапослили. То показује истраживање Уније послодаваца Србије, а директор овог удружења Драгољуб Рајић сматра да је разлог за овако велики број неплатиша што њихови приходи нису довољни да им обезбеде нормална примања, јер су захватања државе превисока.

- Стање дуговања се мења из месеца у месец, укупан обим дуговања не може се утврдити, за то би била потребна нека нова служба СДК, пошто у држави не постоји тренутно институција која би ово могла да утврди - напомиње Рајић. - Према нашим подацима међу дужницима за порезе и доприносе је чак 69 одсто оних који сами себе запошљавају - то су предузетници који сами обављају делатност или особе које су једине запослене у својој фирми. Разлог који најчешће наводе је да из пословања не успевају да прикупе довољно прихода како би сами себи уплатили порезе и доприносе и нето зараду.

Предузетници објашњавају да, када саберу све дажбине које морају да плате и друге трошкове пословања, као и чињеницу да чекају по три до шест месеци да наплате своје потраживање месецима касне са уплатом пореза и доприноса себи, или пак успевају да редовно уплате порезе и доприносе, али им не остаје и довољно новца да себи исплате нето зараду.

НОВИМ решењем порезници су ми разрезали за 70 одсто већи намет у односу на прошлу годину - каже Н. М. власник графичке радње. - На моје питање, на основу чега је то учињено, јер ми је обрт готово исти као лане, инспектор је само слегао раменима и понудио плаћање у више рата. Једино решење које сам имао је да затворим радњу и да ми сада држава преко бироа шест месеци плаћа накнаду за незапослене.

- Време би било да се коначно изврши реформа целокупног пореског и парафискалног оптерећења предузетника и лица која се samozапосљавају и да се њихова оптерећења легалног пословања спусте, јер овако не постоји ниједан иоле рационалан разлог зашто би се неко samozапослио и основао фирму или предузетничку радњу на своје име, када на тај начин он не може себи да обезбеди ни основну егзистенцију. Оптерећења сваког ко сам себе запосли треба да буду минимална, јер тиме тај појединац

скида себе са „државне бриге“ и није потребно да прима социјалну помоћ, а ако разради свој посао, он ће тада запослити и још некога.

ЛЕК за решавање огромне незапослености у Србији и истовремено сузбијање сиве зоне не лежи у давању милионских субвенција појединим компанијама, него у смањењу намета на рад и осталих непотребних трошкова пословања - тврди Драгољуб Рајић. - Када услови за рад фирми и ниво оптерећења буду на издржљивом нивоу то ће омогућити и масовније запошљавање.

Грађани све мање узимају стамбене кредите

Аутор:С. М.

ГРАЂАНИ се све мање задужују, због ниског стандарда. Сви зајмови бележе пад, а посебно забрињава све мање одобрених стамбених позајмица. Мање се купују станове и граде куће, а то није добар сигнал за целокупну грађевинску индустрију. У Европи тренутно нема ниже просечне плате од 330 евра, колико износи у Србији. Чак и Македонија има веће зараде.

Ово је у четвртак рекао Верољуб Дугалић, генерални секретар Удружења банака Србије и истакао да би ситуацију могао једино да поправи прилив страних инвестиција, раст привреде и стандарда, и то би било дугорочно решење.

- Не постоји много простора за смањење каматних стопа на стамбене кредите у еврима, које у просеку износе 4,5 одсто, јер су трошкови банака велики, због ниског кредитног рејтинга Србије - рекао је Дугалић. - Уз то камате на штедњу у еврима су око 3,5 одсто. Али постоји могућност смањења каматних стопа на стамбене кредите у динарима. Услов за то су ниска инфлација и смањење референтне каматне стопе коју одређује Народна банка Србије.

Према речима Дугалића, тенденција смањивања кредитне активности у земљи се наставља, а повећава се кашњење у отплати кредита привреде и грађана. Стопа ненаплативих кредита код предузећа у привреди смањена је са 31,1 одсто у децембру 2013. на 29,1 одсто у фебруару ове године, код предузетника су ненаплативи кредити прошлог месеца износили 21,5 процената, а код грађана 8,8 одсто.

- Просек за целу Србију износио је у фебруару 22,8 одсто, што је лошија ситуација него у јануару - навео је Дугалић.

Јавни дуг Србије 20,4 милијарде евра или 62,9 одсто БДП-а

Извор: Танјуг

Јавни дуг Србије у фебруару ове године повећан је за 178 милиона евра и достигао је око 20,4 милијарди евра, или 62,9 одсто бруто домаћег производа (БДП), објавило је Министарство финансија.

Поређења ради, јавни дуг Србије на крају 2013. године износио је 20,089 милијарди евра или 61,2 одсто БДП, а према Закону о буџетском систему учешће јавног дуга Србије у БДП је ограничено на 45 одсто.

На крају фебруара 2014. године директне обавезе државе износиле су 17,6 милијарди, а индиректне 2,794 милијарде евра.

Према званичним подацима, јавни дуг Србије на крају 2000. године био око 14,2 милијарди евра или што је тада износило 169,3 одсто БДП, а од тада он је смањиван до краја 2008. године на око 8,78 милијарди евра (29,2 одсто БДП).

Данас плата у кешу, сутра без пензије

Аутор: Стефан Деспотовић

Уплаћивање само минималца на рачун, а остатка у готовини и даље је веома велики проблем у Србији, упозоравају синдикати

Када се двадесетшестогодишња Е. М. јавила на оглас за посао у продавници ципела у Крушевцу, без размишљања је пристала на „непристојну“ понуду послодавца – плата ће бити око 20.000 динара. Пола у кешу, а остатак на рачун.

– У том тренутку сам помислила да је боље и то него да не радим. И зато сам пристала – поверава нам се она. Не пада јој на памет да пријави газду, јер се боји да ће у том случају остати без посла.

О томе колико људи у Србији дели њену судбину нема званичних података. Процене послодавца су да је сигурно реч о десетинама хиљада запослених. Синдикати страхују да их има и стотинак хиљада. А осим тога што се део њихове зараде не књижи и порез се не уплаћује у државну касу, проблем је утолико већи што многи тако раде већ годинама, па чак и деценију. За њих остаје питање колика ће им једног дана бити пензија? До тада, мало која банка ће им дати кредит или кредитну картицу.

Ко је одговоран за такву ситуацију? Синдикати упиру прстом у послодавце, јер на овај начин „закидају“ запослене и ускраћују им многа права и погодности које носи стални радни однос. Ипак, не може се побећи и од одговорности државе која нередовно контролише рад на црно. Послодавци, са друге

стране, узрок виде у високим наметима на рад. Како тврде, на 100 динара плате раднику, држави уплаћују око 63 динара.

Држава и Инспекторат за рад немају конкретне податке и информације о овој појави, али Ранка Савић, председница Асоцијације слободних и независних синдиката, каже за „Политику” да је проблем исплате дела зараде на руке огроман.

– Са тиме се сусрећемо свакодневно и проблем је што радници који то трпе не желе да ми било шта покренемо, јер се боје. Према нашим подацима око 400.000 људи у Србији је пријављено на минималац и један део њих је међу онима који део зараде добијају на руке – каже она.

Према њеним речима, за овакву ситуацију делом је крива држава која то толерише и не примењује законе.

– Али, ја ипак видим и велику одговорност послодаваца. Понуда послова је мала, приватници имају могућност уцене и многи од њих то користе – закључује Ранка Савић.

У Привредној комори малих и средњих предузећа кажу да постоје две врсте приватника који на овај начин исплаћују раднике.

– Имате оне који су принуђени да пријаве раднике на минималац у ситуацији када је куповна моћ мала, а дажбине велике. Са друге стране, наравно да постоје и они који то раде из жеље за што већом зарадом. Али, мислим да је више оних који су на то приморани, јер је рад у Србији заиста скуп – каже Милан Кнежевић, председник ове коморе.

На нашу опаску да је ипак реч о кршењу прописа и избегавању законских обавеза које послодавац има, Кнежевић одговара:

– То јесте незаконит рад и ја заговарам тезу да порез држави мора да се плати. Али знате ли да је 62.000 фирми у Србији у блокади. Па нису сви ти људи криминалци, већ многи не успевају да измире све обавезе које им држава намеће – каже он.

Сходно томе, решење види у смањењу пореза и доприноса, што је била и идеја коју није успео да прогуре Саша Радуловић, бивши министар привреде.

– Тек након тога би требало да уследе ригорозне контроле. Али, у целој овој причи делом кривим и запослене који свесно пристају на то да ће им основица за пензију једног дана бити минимална – закључује Кнежевић.

У Унији послодаваца Србије сматрају да ће све остати исто док се не смање оптерећења на рад и не спроведе свеобухватна контрола сиве економије.

– Тога највише има у трговини и у сектору услуга уопште, али и у грађевини. И чешће се дешава у малим предузећима која имају до десетак запослених, јер је великим фирмама теже да то прогуре у књигама – објашњава Рајић.

На наше питање да ли и предузетници који су чланови Уније послодаваца можда раде исто, Рајић одговара да је то веома тешко утврдити.

– Ако неко то и ради, онда он о томе не прича. Али, вероватно се дешава – каже Рајић.

Он позицију послодавца брани и тиме да је тренутно у блокади или стечају четири одсто малих фирми које су чланови Уније послодаваца.

– До сада смо мислили да је 2009. година била најгора, када је два одсто истих предузећа било у блокади. Ликвидност је велики проблем, па и то приморава послодавце да део зараде исплаћују на руке како би избегли порезе – објашњава Рајић.

Свађа због подзакупа

Аутор: Ј. Петровић-Стојановић

Унија послодаваца сматра да руководство ПИО фонда није овлашћено да даје у закуп имовину тог фонда без одговарајуће накнаде

Унија послодаваца Србије јуче је на седници Управног одбора Фонда ПИО оспорила тек усвојени предлог правилника о управљању имовином пензијског фонда на основу којег ће се убудуће газдовати вредним пословним простором грађеним новцем запослених који су некада уплаћивали доприносе за спокојнију старост. Послодавци тврде да се овим документом наставља са корупцијом и злоупотребама, јер се, између осталог, директорки фонда дају одрешене руке да закључује уговоре о закупу простора до сто квадрата непосредном погодбом.

Послодавци сматрају да је недопустиво да закупци, односно корисници пословног простора фонда могу издавати у подзакуп имовину трећим лицима ради зараде, уместо да тај новац узима фонд.

УО Фонда ПИО одбио је јуче све нападе послодаваца истичући да никаквих злоупотреба није било.

Драгана Калиновић, директорка ПИО фонда објаснила је јуче да је издавање простора у закуп и на коришћење и до сада рађено по закону. Укупна имовина пензијског фонда износи 98.344 квадрата, половна око 43.000 квадрата је пословни простор фонда, од чега је 156 квадрата пословни простор који користи држава, а 108.000 квадрата користи 12 геронтолошких центара у Србији.

На прозивке да је директорка имала право да закључује уговоре непосредном погодбом, Калиновићева објашњава, да је реч о уговорима који су се закључивали за издавање гаража и да је то тек осам одсто укупне имовине фонда. Међутим, и то је све рађено у скалду са законом, истакла је она.

Трн у оку послодавцима је плац од 19.000 квадрата у Далматинској улици у Београду, који је својевремено купљен новцем од доприноса раника, који фонд може да изгуби ако ништа не предузме. Ако се то заиста догоди укупан новчани губитак за фонд биће већи од 15 милиона евра.

Фонду се замера, такође, што је имовина пензионера од око 2.000 квадрата, претворена у тржни центар у Лесковцу од којег фонд нема никакве користи, као и то што пензијски фонд годишње потроши више од 20 милиона динара само на закуп 4.660 квадрата пословног простора за сопствене потребе, а деценијама без накнаде издаје у закуп чак 17.210 квадрата сопствене имовине пензионерским удружењима широм Србије.

Тачно је, како се сазнаје, да пензијски фонд за сопствене потребе, односно рад филијала, служби, гаража и испостава, закупљују укупно 4.660 квадрата у 18 објеката по Србији, за шта су у 2013. издвојили 23.170 милиона динара. Истовремено се и дуже од 25 година бесплатно уступа 17.210 квадрата пензионерским организацијама у Србији.

Унија послодаваца Србије покренула је поступак за поништавање незаконито изабраних председника и потпредседника Управног одбора ПИО фонда Иване Лекић и Драгослава Ђукановића и затражила судску заштиту. У образложењу незаконитости избора ова два руководећа члана УО ПИО фонда, послодавци су навели да је влада дала сагласност на њихово именовање два дана пред одржавање парламентарних избора, то јест у време када је обављала техничку функцију и када није имала овлашћења за именовање на било коју јавну функцију.

Шарић „пробао“ и „стомаклију“

Аутор: Бранка Васиљевић

Радници „Прокупца“ протестовали су јуче испред „Политике“ због пропадања свог предузећа у коме је акције имао и тек ухапшени нарко-бос

Радници „Прокупца“ АД Београд, чији су брендови били некад познате ракије „стомаклија“ и „манастирка“, протестовали су јуче испред „Политике“ тражећи да држава преузме њихову фирму и омогући наставак производње која је прекинута пре шест месеци, од када око 300 радника не прима плате. Према њиховим речима, ово предузеће за производњу и промет алкохолних и безалкохолних пића почело је систематски да пропада од 2007. године када је већински власник постао Слободан Симић. Међу акционарима који су се овајдили од продаје и производње ракије изгледа да је био и тек ухапшени нарко-бос Дарко Шарић.

– Слободан Симић је 2002. године купио пакет државних акција од 24,06 одсто, а остало је било у већинском власништву, углавном радника. Ипак било је и других акционара – каже Бошко Кнежевић, испред радне групе предузећа „Прокупац“ АД Београд.

Око 38.000 акција купила је фирма „Муниципијум С“ са Новог Београда, за коју радници сумњају да је у власништву Дарка Шарића. Њихову претпоставку подгрејала је чињеница да је фирму са Новог Београда на скупштинским састанцима „Прокупца“ заступао Андрија Крловић, Шарићев адвокат, против кога је подигнута оптужница због прања новца за овог нарко-боса. Иначе, „Муниципијум“ постоји и у Пљевљима, родном месту Дарка Шарића, али се тамо ова фирма водила на име његовог брата Душана и реч је о дискотеци.

– Постепено, различitim vrstama pritisaка и уцена, део акционара прешао је на Симићеву страну, а он постао већински власник. Подигао је кредит од Агробанке, чије је председник Извршног одбора Душан Антонић, био у нашем управном одбору и такозваним несагласним акционарима исплатио акције. Новац је, међу њима, наплатила и фирма „Муниципијум С“. Затим се Симић удружио са фирмама „Прокупац“ из Прокупља, „Симццом“ д. о. о. из Смедеревске Паланке и „Симићево Сићево“ д. о. о. из Сићева. Последња два предузећа су процењена на велику вредност, а у ствари вреде мање него наша фирма која у Кумодражу има три и по хектара земље у индустријској зони, погоне за производњу и пуњење, подруме, магацине... Куповином ових предузећа Симић постаје већински власник, а од тада почиње наша агонија –објашњавају радници.

Истичу да је њихово предузеће смишљено уништено, да су се смењивали директори, а да су они који су хтели да фирму извуку са дна били критиковани и отерани.

– Питамо се ко стоји иза целе приче. Поднели смо тужбе Вишем јавном тужилаштву, Основном и Тужилаштву за организовани криминал, захтев Пореској управи да преиспита пословање „Прокупца“ од 2008. године и токове новца. Имамо и информацију да у Градском секретаријату за привредни криминал постоји комплетна документација о нашем случају. Како нико до сада није покренуо никакав поступак? И како никог не интересује податак да је покрадено око 20 милиона евра? – пита се Горан Милошевић, испред радне групе „Прокупац“ АД Београд.

Радници истичу да су „стомаклија“ и „манастирка“ добиле више од 1.500 медаља и диплома и биле тражене широм Европе, у Америци и Аустралији.

– Симић је ове брендове ставио под хипотеку 2012. године. За један је наплатио око 105.400.000 динара, а исто толико и за други. Затим је тај новац проследио „Инвест-импорту“, у који је уложио оснивачки капитал. Из те фирме је нашем предузећу дао позајмицу, а сада то сматра дугом и потражује од нас новац – кажу радници из радне групе.

Покушали смо да контактирамо и другу страну, Слободана Симића, али и његовог сина, који је генерални директор „Инвест-импорта“, али се на наше позиве нико није јавио.

Радници кажу да Слободан Симић није у земљи.

Кад црквењак остане без пензије

Аутор: Ј. Петровић-Стојановић

Само прошле године послодавци нису уплатили доприносе за више од 98.000 радника, а дуг је нарастао на 68,6 милијарди динара

Више од 98.000 радника прошле године остало је без уплаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање. Укупан дуг послодавца достигао је 68,6 милијарди динара. Најгоре од свега је што по новим прописима те обавезе застаревају после 10 година. Ти људи, практично, неће имати право чак ни да туже послодавца за неисплаћене доприносе.

Управо то се догодило једној нашој читатељки која се јавила за помоћ, а која је, каже, изненада остала и без супруга и без права на његову пензију, иако је као помоћно лице радио у цркви дуже од 18 година.

Увидом у евиденцију пензијског фонда речено јој је, каже, да муж има уплаћене доприносе само за 12 година, колико му је евидентирано док је радио у једној великој фирми пре него што је пропала, али да му је за последњих 18 година, колико је био црквењак, повремено уплаћиван допринос и да по том основу има свега 1,8 година стажа.

Имају ли, дакле, свештеници и друга помоћна црквена лица, запослени при Цркви, иста права на уплату доприноса као и сви други, чиме ће себи обезбедити пензију?

У ПИО фонду потврђују да је право на пензију неутуђиво и да свако онај ко је радио и уплаћивао доприносе, или је то за њега чинио послодавац, по закону остварује право на пензију. Ту, дакле, нема разлике ни када је у питању Црква. Пензија се не може остварити без уплаћених доприноса.

Свештеници, али и помоћна лица која раде при Цркви, имају право на пензију, јер је Црква као послодавац обавезна да поднесе пријаву на осигурање за своје запослене надлежној филијали Фонда и да уплаћује доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, кажу у пензијском фонду.

Основица доприноса је један од износа за који се определи Црква и на који пријављује осигураника, полазећи од послова и дужности на које је распоређен, његове школске спреме, година радног стажа и других критеријума из унутрашњег законодавства Цркве, односно верске заједнице. Износи се крећу у распону од најниже месечне основице доприноса до пет просечних зарада у Србији исплаћених у претходној години.

У складу са измењеним одредбама Закона о доприносима од јануара 2012. године, Црква, односно верска заједница, истичу у Пензијском фонду, дужна је да сваке године до почетка фебруара достави ПИО фонду спискове свештеника и осталих упослених при Цркви са опредељеном основицом доприноса за свако лице појединачно. Тако Фонд проверава да ли се подаци наведени у списковима подудару са подацима у бази података матичне евиденције Фонда. Уколико се уочи неслагање, објашњавају у Пензијском фонду, од Цркве, односно верске заједнице, тражи се да достави одговарајуће доказе (одлуке, декрете, дипломе...) за лица која имају неслагање како би се извршиле исправке података на списку или у матичној евиденцији Фонда.

Као и код осталих осигураника, уколико се деси да доприноси нису уплаћени, требало би проверити да ли у Фонду постоји евидентирана пријава на осигурање. У том случају потребно је од порезника прибавити уверење да нису измирене обавезе по основу пореза и доприноса, на основу које ће Фонд урадити обрачун и задужење.

У Фонду ПИО зато стално подсећају све оне који желе да буду сигурни да им послодавац редовно уплаћује доприносе да то могу лако проверити у некој од филијала фонда уз матични број. То, наглашавају, треба свакако учинити пре него што се стекну услови за пензију. Неки тек тада схвате да у ствари у пензију и не могу да оду, јер немају регулисан стаж.

ДУГАЛИЋ: Банке не пљачкају народ

Аутор: А. М.

Београд - Тврдње да банке износе новац из Србије, да пљачкају грађане и да су камате превисоке, немају основа, изјавио је јуче Верољуб Дугалић, председник Удружења банака Србије. Он је, представљајући најновије податке о кретањима у финансијском сектору, рекао да се тренд пада кредитне тражње наставља, да су проблематични кредити на нивоу од 22,8 одсто, а да расте и број клијената који касне са отплатом.

Дугалић се успротивио оценама да су профити банака превисоки, поткрепивши свој став статистиком по којој је свих 29 банака у Србији прошле године заједно остварило профит пре опорезивања од 14 милијарди динара (око 120 милиона евра), што је како је рекао, мање од добити коју су појединачно оствариле фирме попут Телекома Србије, ЕПС-а или НИС-а.

- Сви кажу да је изванредно када нека компанија оствари профит од 16 милијарди динара, али када све банке заједно зараде мање од тога, одмах сви причају да банке пљачкају народ - сматра Дугалић.

Говорећи о каматним стопама, председник УБС-а је оценио да нема места за смањење камата на кредите индексиране у еврима, али је ипак наговестио могућност пада камата на чисто динарске кредите, под условом да инфлација ове године буде мања него претходне и да Народна банка Србије смањи референтну каматну стопу. Дугалић је оценио и да су доцња, која код грађана расте темпом од 0,1 одсто месечно, као и проблематични кредити, последица ниског стандарда, с чим у вези је приметио да „у Европи нема земље са мањом просечном платом“ од Србије, у којој радници добијају 330 евра месечно у просеку, што је мање него чак и у Македонији.

Ипак, уредност у враћању зајмова становништва, далеко је боља него уредност привреде. Тако доцња код грађана износи 5,2 одсто, а код правних лица 16,4 одсто, док је учешће проблематичних кредита код грађана 8,8 одсто, а код предузећа чак 29,1 одсто.

У сегменту становништва подаци Удружења банака показују пад у готово свим категоријама кредита, изузев пољопривредних и готовинских, где се види минимални раст. Потрошачки кредити (за набавку беле технике, намештаја, итд.) прошле године су пали чак 18,3 процента.

У блокади 46.962 фирме, дуг две милијарде евра

Аутор:Д. Урошевић

У Србији је последњег дана фебруара ове године било 46.962 правних лица и предузетника с блокадом рачуна, што је 3.175 више него у децембру 2013, а укупан износ блокираних средстава био је око 243,5 милијарде динара, без камате, речено је у Народној банци Србије.

Прошлог месеца је у односу на јануар број правних лица и предузетника у блокади повећан за 957, а у односу на децембра 2013. године већи је за 3.175. Иначе, број правних лица и предузетника у блокади има тенденцију константног пада од 2009, када је износио 66.326. Већ 2010. број блокираних предузећа смањен је на 63.031, док је 2011. наставио да пада до 62.340, и у 2012. је забележио рекордан пад на 45.917. Износ блокаде правних лица и предузетника (без камате) константно расте од 2012, када је укупна сума била око 125,8 милијарди динара, у децембру 2013. та сума је достигла 227 милијарди, а крајем јануара ове године попела се на 233 милијарде динара. Укупна средства блокираних правних лица и предузетника 2009. године износила су рекордних 308,7 милијарди динара, у 2010. тај износ је пао на 227,4 милијарди, а годину касније на 172 милијарде динара, кажу у НБС-у. По подацима Агенције за привредне регистре, у Србији има 363.407 правних лица и предузетника.

– Највећи проблем српске привреде је неликвидност, односно задуживање које не може да се врати. Десетине и десетине предузећа сваког дана одлазе у стечај и постају неликвидне, што са собом носи губитак посла за људе који раде у тим предузећима, а с друге стране, то се као спирала враћа и банкама – рекао је недавно председник Привредне коморе Србије Жељко Сертић

Он је додао да је потребно да нова влада направи стратегију како да помогне привреди да изађе из неликвидности.

Сертић је нагласио да „у том зачараном кругу између државе, банкарског сектора и привреде, Србија свакодневно трпи губитке” па се стога морају направити добре стратегије, зауставити негативни трендови и изнаћи инструменти којима се реално може поспешити запошљавање.

Држава је, каже, у великим проблемима, а исти је случај и с ЕУ, с којом Србија обавља 80 одсто размене, због чега се и проблеми пресликавају.

– Решење многих проблема зависи искључиво од нас да би се најпре малој привреди омогућило да боље функционисање – навео је он.

Први човек ПКС-а рекао је да ће се већи обим пословања обезбедити кроз националне стратегије попут индустријализације, уређења амбијента пословања, пореске политике и свих чинилаца у систему.

Професор Бошко Живковић је упозорио на неповољне промене у области проблематичних кредита и да је неколико негативних процеса у реалном и банкарском сектору поново у први план истакло проблем квалитета билансне активе банака и ниво проблематичних кредита, као и њихов утицај на стабилност финансијског система. По његовим речима, у тој области се стање погоршава и тренутно од земаља у региону једино Румунија у укупној активи има виши ниво лоших кредита од Србије.

Он је казао да је реч о старим, али и новим кредитима који су тешко наплативи у области некретнина и грађевинарства. Удео проблематичних кредита у укупним кредитима у Србији у 2014. износи 20,7 одсто, док је у 2013. био 18,6 одсто. Ове године тај удео у Бугарској износи 17,1 одсто, Румунији 21,8, Хрватској 15,1, Мађарској 18,9, Пољској, 8,9, Чешкој 5,9 и Словачкој 5,4 одсто.

Нема опоравка са корупцијом

Извор: Бета

Београд -- Координатор Економског савета СНС Миленко Џелетовић каже да ће без искорењивања корупције и криминала и најбољи програм економског опоравка доживети крах.

Он је за Магазин Бизнис казао да је због тога наставак бескомпромисне борбе против корупције, као услов свих услова економског опоравка Србије, прво што ће нова Влада Србије морати да уради.

Према речима Џелетовића, нова влада мораће да се позабави сечом компликованих административних процедура које успоравају пословање предузећа, поједностављењем поступака за добијање грађевинских, царинских, саобраћајних и других дозвола и папира, као и значајнијим смањењењем рокова за њихово доношење.

"У том смислу формирање Канцеларије за брзе одговоре на свим нивоима од општине, преко града до Републике, намеће се као императив у раду нове Владе", нагласио је он.

У оквиру мера финансијске консолидације, како је додао, треба наставити са нултом толеранцијом за неплаћање пореза, хитно донети закон о фискализацији, поштрити мере у борби против сиве економије и урадити реформу Пореске управе, са циљем побољшања наплате пореза.

Џелатовић је нагласио и да смањење плата и пензија није предвиђено јер, како је додао, прорачуни указују да за тим неће бити потребе ако буде ефикасна примена првог сета економских мера.

Он је додао и да очекује да ће закон о раду у договору са репрезентативним синдикалним и пословодачким организацијама сигурно бити усвојен, као и да ће се реструктурисање 150 предузећа завршити али не, како је раније најављивано, до краја јуна већ у одложеном року, до краја ове године.

"Рок до краја јуна за завршетак реструктурисања предузећа је нереалан и он мора бити пролонгиран како би по усвајању закона о приватизацији знатан део тих предузећа био приватизован", казао је Џелатовић нагласивши да за добар део тих предузећа постоји заинтересованост стратешких партнера са којима се преговара.

Према његовим речима, она предузећа која не буду имала тржишну перспективу биће угашена уз адекватан социјални програм, јер како је нагласио "дефинитивно, новца за њихово финансирање у буџету више нема".

Он је поновио да је његов, али и став СНС-а када је реч о продаји Телекома јасан, односно да ту компанији треба продати само ако би средства од продаје била уложена у враћање дугова и пројекте који би на брз и ефикасан начн допринели поправљању макроекономских перформанси привреде, пре свега расту запослености, индустријске производње и извоза.

"Ко год каже да ће реформисати безболно српску економију не говори истину. Да је то тако, реформе би већ биле спроведене. Сада је једна политичка опција спремна да своју већину инвестира у болне резове са врло неизвесним исходом по своју популарност и рејтинг на следећим изборима, али са врло извесним позитивним исходом по здравље српске економије и животног стандарда грађана", казао је он.

Мишчевић: Нови економски приступ ЕУ одговара Србији

Извор:Бета

Шефица тима Србије за преговоре с Европском унијом Тања Мишчевић оценила да нови економски приступ ЕУ за земље Западног Балкана одговара Србији.

"Нови економски приступ за земље у процесу приступања, који се односи на спровођење националних економских планова и реформе, савршено се уклапа у наш преговарачки процес, јер ћемо испунити три циља: преговоре, имплементацију Споразума о стабилизацији и придруживању и обавезу прављења плана економског развоја", рекла је она за Магазин Бизнис.

Како је истакла Мишчевићева, сва три циља су у интересу развоја Србије и реформи.

"То је велика помоћ и даје нам бољи увид у оно што треба да урадимо, јер имамо тешку економску ситуацију, потребу већих инвестиција и развојних могућности које оне пружају", рекла је она.

Према речима Мишчевићеве, идеја је да се државе региона прилагоде новој економској клими у ЕУ, насталој на основу искустава вишегодишње борбе са економском кризом.

За сваку од држава Западног Балкана, додале је, биће припремљене посебне препоруке - на шта се треба посебно фокусирати да би имале конкурентнију економију.

На питање кад ће почети примена новог економског приступа ЕУ, Тања Мишчевић је рекла да претпоставља да ће Србија до годишњег извештаја, који је планиран за октобар, морати да направи план и стратегију, која би била пратећи део тога плана.

"Не видим други моменат, јер иду избори за Европски парламент. Ово је нулта година за тај нови модел 'економског управљања', па очекујем да ће се од наредне на томе више радити", рекла је она.

Говорећи о томе које је законе потребно донети на путу ка ЕУ, Мишчевићева је рекла да је тренутно на ревизији Национални програм за усвајање правних тековина ЕУ и да је, према процени, Србији потребно 400 закона да би се ускладила са ЕУ.

Истакла је да то нису све нови закони и да ће код неких бити потребне само мале преправке, али и да ће бити и закона који ће у великој мери морати да буду усклађени, као што су закони о раду и о стечају, "који јесу фундаменти, не само у смислу економског развоја већ и социјалног дијалога".

Мишчевићева је оценила да закони о раду, приватизацији и стечају, онако како су усаглашавани, нису у складу с ЕУ стандардима.

"Слажем се да је створена лоша атмосфера, али у том случају нису поштоване процедуре, посматрано из угла европских интеграција. Ови закони нису у широкој мери исконсултовани са европском агендом", рекла је она.

Како је навела Мишчевићева, после скрининга у тој области видело се да ти закони не одговарају радном праву у ЕУ, јер нису задовољили један од основних стандарда ЕУ, а то је социјални дијалог у постизању закона.

На питање како коментарише оцене да Србија губи милијарде евра због примене С СП-а и царинских олакшица за производе из ЕУ, она је рекла да те оцене нису засноване на чињеницама.

"Подаци показују да ми заправо имамо повећање извоза у ЕУ, смањење спољнотрговинског дефицита са ЕУ, док нам остаје висок дефицит с Руском Федерацијом", рекла је Мишчевићева.

Како је истакла, српски произвођачи покушавају да нађу своје тржиште у земљама ЕУ и већ извозе, увелико испуњавајући европске стандарде.

"Да ли може боље - може и те како. Рецимо, наша месно-прерађивачка индустрија има велике могућности за извоз, што би утицало и на повећање производње у земљи, али ту имамо озбиљан проблем референтних лабораторија, контроле вакцина против свињске куге и слично", рекла је Тања Мишчевић.

Истакла је да су то теме које сада улазе у расправу у преговорима о чланству.